

Dz. U. 2019 poz. 1453**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 19 lipca 2019 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej
oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523 oraz z 2018 r. poz. 2243) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 37), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669),
- 2) ustawą z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 14)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 19 lipca 2019 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 350 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669), który stanowi:

„Art. 350. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1, art. 42 pkt 2 lit. b oraz art. 334 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
 - 2) art. 19 pkt 3 lit. b w zakresie dodawanego w art. 21 w ust. 1 pkt 39c, art. 120 pkt 1, art. 127 pkt 33–36 i 39 oraz art. 167, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.”;
- 2) art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 14), które stanowią:

„Art. 2. Szczegółowe kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych określone na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym obowiązują do czasu określenia nowych szczegółowych kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny okres planistyczny na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz mogą być zmieniane.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 lipca 2019 r. (poz. 1453)

USTAWA

z dnia 25 maja 2001 r.

o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1. 1. Ustawa określa kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, oraz źródła i wydatki na finansowanie Sił Zbrojnych.

2. Celem ustawy jest zapewnienie warunków do stopniowego osiągnięcia przez Siły Zbrojne pełnej interoperacyjności w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, oraz standardów pozostałych państw członków tej organizacji w zakresie uzbrojenia, wyposażenia, mobilności i możliwości prowadzenia działań wojskowych w każdych warunkach.

Art. 2. 1. Ustala się następujące kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych:

- 1) wyposażenie Sił Zbrojnych w nowoczesne uzbrojenie i sprzęt wojskowy, w tym w szczególności w samoloty wielozadaniowe, środki walki wojsk lądowych i sprzęt pływający;
- 2) dostosowanie, w celu osiągnięcia pełnej interoperacyjności w ramach Traktatu Północnoatlantyckiego, systemów rozpoznania, dowodzenia, obrony powietrznej i zabezpieczenia logistycznego;
- 3) dostosowanie składu bojowego oraz poszczególnych elementów Sił Zbrojnych do potrzeb obronnych państwa;
- 4) modernizacja oraz poprawa stanu technicznego eksploatowanego sprzętu wojskowego;
- 5) modernizacja oraz poprawa stanu technicznego infrastruktury wojskowej;
- 6) zwiększenie możliwości manewrowych wojsk oraz możliwości ich przerzutu w oddalone rejony działań;
- 7) stopniowe odtwarzanie zapasów środków bojowych i materiałowych;
- 8) wycofanie przestarzałego i nieperspektywicznego sprzętu wojskowego;
- 9) przekazanie Agencji Mienia Wojskowego zbędnej dla Sił Zbrojnych infrastruktury wojskowej;
- 10) (uchylony)
- 11) dostosowanie systemu szkolnictwa wojskowego do potrzeb Sił Zbrojnych.

2.¹⁾ Rada Ministrów, uwzględniając potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej, co 4 lata określa, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa, wyrażonej w drodze uchwały, szczegółowe kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny 15-letni okres planistyczny, stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego na podstawie:

- 1) głównych kierunków rozwoju Sił Zbrojnych oraz ich przygotowań do obrony państwa określanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej przyjętych w ramach planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.

Art. 3. 1. Liczebność Sił Zbrojnych wynosi nie więcej niż dwieście tysięcy stanowisk etatowych żołnierzy.

2. W ramach liczby stanowisk, o których mowa w ust. 1, nie więcej niż sto pięćdziesiąt tysięcy przeznaczają się dla żołnierzy zawodowych.

Art. 4. 1. Minister Obrony Narodowej na podstawie kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 2, oraz stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego wprowadza, w drodze zarządzenia, program rozwoju Sił Zbrojnych, zwany dalej „programem”, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa.

¹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 14), która weszła w życie z dniem 19 stycznia 2019 r.

2. Program określa w szczególności:

- 1) zadania dotyczące modernizacji wyposażenia Sił Zbrojnych przede wszystkim w zakresie:
 - a) sprzętu rozpoznania i walki radioelektronicznej,
 - b) sprzętu dowodzenia i łączności,
 - c) sprzętu i wyposażenia systemu obrony powietrznej,
 - d) zestawów przeciwpancernych pocisków kierowanych,
 - e) kołowych transporterów opancerzonych,
 - f) średnich samolotów transportowych,
 - g) okrętów i sprzętu morskiego,
 - h) sprzętu elektronicznego, w związku ze zwolnieniem częstotliwości na potrzeby operatorów telefonii ruchomej typu komórkowego trzeciej generacji,
 - i) czołgów;
 - 2) zamierzenia w zakresie:
 - a) systemów obronnych Sił Zbrojnych,
 - b) zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych,
 - c) gromadzenia i utrzymywania zapasów środków bojowych i materiałowych dla Sił Zbrojnych,
 - d) szkolenia Sił Zbrojnych,
 - e) dyslokacji jednostek wojskowych i infrastruktury wojskowej,
 - f) polityki kadrowej, rekonwersyjnej, kształcenia kadr w systemie szkolnictwa wojskowego;
 - 3) liczebność oraz skład bojowy poszczególnych elementów Sił Zbrojnych.
3. (uchylony)

Art. 5. 1.²⁾ Realizację programu powierza się Ministrowi Obrony Narodowej. W trakcie realizacji programu Minister Obrony Narodowej zasięga opinii odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, w zakresie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1.

2. W celu realizacji programu:

- 1) mogą być zawierane umowy wieloletnie, do których nie stosuje się przepisu art. 46 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869) i art. 143 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215 oraz z 2019 r. poz. 53 i 730);
- 2) nie stosuje się przepisu art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w zakresie konieczności uzgadniania z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych decyzji o przeznaczeniu mienia likwidowanych jednostek budżetowych, w przypadku gdy mienie to jest przekazywane między jednostkami budżetowymi Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej, po upływie każdego roku realizacji programu, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informację z realizacji decyzji o przeznaczeniu mienia likwidowanych jednostek budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

4. Rada Ministrów sprawuje nadzór nad realizacją programu, składając Sejmowi w okresach dwuletnich stosowną informację o wykonaniu programu, razem z kierunkami przebudowy i modernizacji Sił Zbrojnych na kolejny okres planistyczny, o których mowa w art. 2 ust. 2.

Art. 6. 1. Źródłami finansowania programu są:

- 1) budżet państwa;
 - 2) środki Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych, o którym mowa w art. 11;
 - 3) przychody ze zbycia akcji lub udziałów spółek przemysłowego potencjału obronnego, o których mowa w art. 12.
2. (uchylony)

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 56 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669), która weszła w życie z dniem 1 października 2018 r.

Art. 7. 1. Na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż:

- 1) 2,0% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2018 i 2019;
- 2) 2,1% Produktu Krajowego Brutto – w roku 2020;
- 3) 2,2% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2021–2023;
- 4) 2,3% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2024 i 2025;
- 5) 2,4% Produktu Krajowego Brutto – w latach 2026–2029;
- 6) 2,5% Produktu Krajowego Brutto – w roku 2030 i latach kolejnych.

1a. Wartość Produktu Krajowego Brutto, o którym mowa w ust. 1, ustala się w oparciu o wartość określoną w założeniach projektu budżetu państwa na dany rok i dotyczy tego samego roku, na który są planowane wydatki, o których mowa w ust. 1.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, obejmują wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa” oraz wydatki budżetowe w dziale „obrona narodowa” w innych częściach budżetu państwa.

2a. W latach 2014–2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczają się wydatki budżetowe z części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków tej części budżetu, nie mniej jednak niż 20% środków przeznaczonych na modernizację techniczną w okresie realizacji przedmiotowego zadania.

3. Udział wydatków majątkowych w wydatkach, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 20%.

3a. Minister Obrony Narodowej planując wydatki na modernizację techniczną Sił Zbrojnych uwzględnia polski przemysłowy potencjał obronny oraz wydatki na badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie obronności państwa.

3b. Udział wydatków przeznaczonych na badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie obronności państwa w wydatkach, o których mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 2,5%.

4. Kryteria określone w ust. 1–3 są uwzględniane przez Radę Ministrów w projektach ustaw budżetowych albo projektach ustaw o prowizorium budżetowym.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 8. (uchylony)

Art. 9. (pominięty)

Art. 10. (pominięty)

Art. 11. 1. Tworzy się Fundusz Modernizacji Sił Zbrojnych, zwany dalej „Funduszem”, którego dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

3. Przychodami Funduszu są:

- 1) wpływy za:
 - a) wsparcie udzielone wojskom obcym oraz udostępnianie im poligonów,
 - b) specjalistyczne usługi wojskowe;
- 2) przychód, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2308 oraz z 2019 r. poz. 492 i 1214);
- 3) środki uzyskane ze sprzedaży mienia, o którym mowa w art. 93 ustawy wymienionej w pkt 2;
- 4) przychody, o których mowa w art. 61 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 2;
- 5) przychody uzyskane na podstawie art. 98 ust. 3 i art. 99 ust. 2 ustawy wymienionej w pkt 2;

- 6) przychody, o których mowa w art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 901);
- 7) odszkodowania lub kary umowne otrzymane w toku realizacji umów, dla których źródłem finansowania są wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa”, dotyczących:
 - a) zakupu uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
 - b) usług związanych z modernizacją, modyfikacją, naprawą lub remontem uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
 - c) badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- 8) darowizny, spadki i zapisy;
- 9) środki wnoszone przez inne państwa członkowskie Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w ramach refundacji wydatków poniesionych przez Rzeczpospolitą Polską na zadania realizowane w ramach Programu Inwestycji Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Dziedzinie Bezpieczeństwa (NSIP), zwanego dalej „Programem NSIP”.

4. Wydatki Funduszu przeznacza się na realizację celów określonych w programie.

Art. 11a. 1. Specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone przez jednostki wojskowe wyłącznie zgodnie z ich przygotowaniem specjalistycznym, w szczególności w zakresie inżynierii wojskowej i szkolenia.

2. Specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone na uzasadniony wniosek:

- 1) jednostek organizacyjnych sektora finansów publicznych;
- 2) podmiotów innych, niż jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych, w tym podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, jeżeli świadczenie specjalistycznych usług wojskowych jest uzasadnione interesem publicznym lub interesem Sił Zbrojnych.

3. Specjalistyczne usługi wojskowe są świadczone na podstawie umowy za pełną odpłatnością obejmującą koszty bezpośrednie i pośrednie.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach specjalistyczne usługi wojskowe mogą być świadczone za częściową odpłatnością obejmującą tylko koszty bezpośrednie.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania i rozpatrywania wniosków oraz zawierania umów o świadczenie specjalistycznych usług wojskowych, uwzględniając potrzebę ujednoczenia sposobu postępowania podmiotów właściwych w tym zakresie oraz potrzebę zapewnienia sprawności zawierania tych umów.

Art. 12. Na finansowanie programu, niezależnie od wysokości określonych w art. 7 ust. 1, przeznacza się co najmniej 35% całości kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2011).

Art. 12a. 1. Na zadania publiczne związane z realizacją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadań inwestycyjnych określonych w Programie NSIP może być przyznawana z budżetu państwa dotacja:

- 1) celowa:
 - a) na finansowanie zadań w zakresie inwestycji obronnych wynikających z udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Programie NSIP oraz na przejściowe finansowanie zadań w części pozostającej do opłacenia przez organy Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego,
 - b) na realizację inwestycji krajowych jako zadań okołopaketowych, których wykonanie jest niezbędne w związku z realizowanymi projektami,
 - c) na płatności wnoszone w ramach składki do wspólnego budżetu inwestycyjnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego,
 - d) na finansowanie utrzymania inwestycji do czasu przekazania ich użytkownikom;
- 2) podmiotowa na finansowanie krajowych wydatków administracyjnych wynikających z łącznego udziału Rzeczypospolitej Polskiej w wartości zatwierdzonych projektów na realizację inwestycji w ramach Programu NSIP i wartości zatwierdzonych projektów inwestycyjnych realizowanych w ramach zadań okołopaketowych finansowanych ze środków krajowych.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, przyznaje się instytucji gospodarki budżetowej, dla której Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim, powołanej w celu realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadań inwestycyjnych określonych w Programie NSIP.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki i tryb przyznawania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno uwzględnić podział dotacji na celowe i podmiotowe.

Art. 12b. 1. Na poczet wykonania zamówień, których przedmiotem jest uzbrojenie lub sprzęt wojskowy, do których nie stosuje się ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, zamawiający może udzielać zaliczek, jeżeli taka możliwość została przewidziana w dokumentacji dotyczącej zamówienia lub jeżeli wykonawca został wybrany w postępowaniu, w którym zamawiający negocjował warunki umowy z wybranymi przez siebie wykonawcami lub wykonawcą.

2. Wysokość jednorazowej zaliczki nie może przekraczać 33% wartości wynagrodzenia wykonawcy za dane zamówienie.

3. Zaliczka może być udzielona po wniesieniu przez wykonawcę zabezpieczenia.

4. Zabezpieczenie zaliczki może być wnoszone według wyboru wykonawcy w jednej lub w kilku następujących formach:

- 1) pieniądzu;
- 2) poręczeniach bankowych lub poręczeniach spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że zobowiązanie kasy jest zawsze zobowiązaniem pieniężnym;
- 3) gwarancjach bankowych;
- 4) gwarancjach ubezpieczeniowych;
- 5) wekslach z poręczeniem wekslowym banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 6) przez ustanowienie zastawu na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego;
- 7) przez ustanowienie zastawu rejestrowego.

5. Zabezpieczenie zaliczki ustala się w wysokości do pełnej kwoty udzielonej zaliczki.

6. Zamawiający może udzielić kolejnych zaliczek, pod warunkiem że wykonawca, w ramach realizacji zamówienia:

- 1) rozliczy środki w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek lub
- 2) wykaże, że zaangażował całość środków w zakresie wartości poprzednio udzielanych zaliczek.

7. Formę lub formy zabezpieczenia zaliczki, sposób jego wniesienia i zwrotu określa się w umowie. Umowa może przewidywać możliwość zmiany formy zabezpieczenia zaliczki w trakcie realizacji tej umowy.

8. Przepisów ust. 2–7 nie stosuje się do zamówień podlegających szczególnej procedurze na podstawie umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub porozumienia zawieranego na szczeblu ministerialnym lub zamówień, o których mowa w art. 4b ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. (pominięty)

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 25 lipca 2001 r.